

UCHWAŁA NR RG-LXX/816/24
RADY GMINY NOWINY

z dnia 5 marca 2024 r.

w sprawie nadania Tytułu Honorowego Obywatela Gminy Nowiny

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 14 ustawy z dnia 8 marca 1990r.
o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 ze zm.) uchwala się, co
następuje:

§ 1. Nadaje się Tytuł Honorowego Obywatela Gminy Nowiny

Panu Włodzimierzowi Lubańskiemu.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Nowiny oraz
Przewodniczącemu Rady Gminy Nowiny.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Zbigniew Pyk

Uzasadnienie

Włodzimierz Lubański urodził się 28 lutego 1947 r. w Gliwicach. Wychowanek Sośnicy Gliwice, następnie reprezentował barwy GKS-u Gliwice, Górnika Zabrze (siedmiokrotny mistrz Polski, sześciokrotny zdobywca Pucharu Polski), oraz KSC Lokeren, Valenciennes FC, Stade Quimper i KRC Mechelen. Z reprezentacją Polski zdobył mistrzostwo olimpijskie w 1972 r. oraz uczestniczył w mistrzostwach świata w 1978 r. Najmłodszy zawodnik i strzelec reprezentacji Polski (16 lat i 188 dni), a także drugi (48 bramek) spośród najsukuteczniejszych strzelców w historii narodowej kadry. Zasłużony Mistrz Sportu, członek Klubu Wybitnego Reprezentanta.

21 kwietnia 1963 roku zadebiutował w barwach Górnika w ekstraklasie. W 72 minucie tego meczu strzelił swoją pierwszą bramkę w ekstraklasie, podwyższając wynik na 3:0. W całym sezonie 1962/1963 rozegrał 8 meczów i strzelił 4 gole oraz zdobył pierwsze mistrzostwo Polski (po które z klubem sięgał jeszcze sześciokrotnie: 1964, 1965, 1966, 1967, 1971, 1972). Dwukrotnie zdobył wicemistrzostwo Polski (1969, 1974), zajął 3 miejsce w ekstraklasie (1968, 1970), sześciokrotnie zdobył Puchar Polski (1965, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972).

Czterokrotnie z rzędu był królem strzelców ekstraklasy (1966-1969) oraz dwukrotnie zdobył tytuł „Piłkarza Roku” w plebiscycie katowickiego „Sportu” (1967, 1970), zaś w 1972 r. w tym plebiscycie zdobył „Złotego Buta”.

W 1967 r. został pierwszym Polakiem, który znalazł się w rankingu plebiscytu France Football na najlepszego piłkarza Europy, zajął wtedy 16 miejsce; w 1969 roku został sklasyfikowany na 23 miejscu, w 1972 roku na 7 miejscu, a w 1973 roku na 17 miejscu.

W europejskich pucharach Włodzimierz Lubański z klubem dotarł do ćwierćfinału Pucharu Europy 1967/1968. W sezonie 1969/1970 z klubem osiągnął największy sukces polskiej klubowej piłki nożnej – dotarł do finału Pucharu Zdobywców Pucharów i z 7 bramkami został królem strzelców rozgrywek. Powtórzył ten wyczyn również sezon później strzelając 8 bramek. W sezonie 1970/1971 Górnik Zabrze dotarł do ćwierćfinału Pucharu Zdobywców Pucharów.

W 1970 po finale Pucharu Zdobywców Pucharów z Manchesterem City do Górnika Zabrze zgłosili się przedstawiciele Realu Madryt z ofertą kupna Włodzimierza Lubańskiego za rekordowy jak na owe czasy milion dolarów amerykańskich. Mimo intratnej propozycji na transfer nie zgodził się Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Dnia 15 czerwca 1975 r. Włodzimierz Lubański rozegrał swój ostatni mecz w ekstraklasie. Łącznie rozegrał w niej 235 meczów, w których strzelił 155 goli,

a we wszystkich rozgrywkach grał dla Górnika Zabrze 315 meczów, w których strzelił 228 goli.

Kariere klubową kontynuował w lidze belgijskiej w klubie KSC Lokeren, w którym występował do 1982 roku. Rozegrał w nim klubie 196 meczów ligowych, w których zdobył 82 bramki, w sezonie 1980/1981 zdobył wicemistrzostwo Belgii, a także dotarł do finału Pucharu Belgii oraz do ćwierćfinału Pucharu UEFA. Następnie w sezonie 1982/1983 reprezentował barwy drugoligowego francuskiego klubu Valenciennes FC, w barwach którego został królem strzelców rozgrywek. W latach 1983-1985 reprezentował barwy Stade Quimper, gdzie był również grającym trenerem (58 meczów, 14 goli), a potem przeniósł się do drugoligowego belgijskiego klubu – KRC Mechelen (również jako grający trener), w którym w 1986 r. zakończył w wieku 39 lat piłkarską karierę.

Włodzimierz Lubański w latach 1961–1963 grał w juniorskiej reprezentacji Polski. W dniu 4 września 1963 r. zadebiutował w seniorskiej reprezentacji Polski w wygranym 9:0 meczu towarzyskim z reprezentacją Norwegii, której w 67. minucie strzelił swoją pierwszą bramkę w reprezentacji Polski, dzięki czemu w wieku 16 lat i 188 dni został najmłodszym debiutantem i strzelcem reprezentacji Polski w historii.

W 1972 r. Włodzimierz Lubański został powołany przez selekcjonera Kazimierza Górskiego na turniej olimpijski 1972 w Monachium, podczas którego rozegrał 6 meczów i strzelił 2 bramki, a reprezentacja Polski po wygranej 2:1 w meczu finałowym z obrońcami tytułu – reprezentacją Węgier, po raz pierwszy w historii została mistrzem olimpijskim.

Dnia 6 czerwca 1973 r. podczas wygranego 2:0 meczu eliminacyjnego mistrzostw świata 1974 na Stadionie Śląskim w Chorzowie, w 47 minucie ustalił wynik meczu, a siedem minut później został sfaulowany przez Roya McFarlanda, odnosząc kontuzję więzadła krzyżowego, wykluczającą go z gry na dwa lata (w tym z mistrzostw świata 1974 r. na których reprezentacja Polski zajęła trzecie miejsce).

Z reprezentacją po raz ostatni wystąpił w 1980 r. w zremisowanym 1:1 towarzyskim spotkaniu z Czechosłowacją na Stadionie Śląskim w Chorzowie, strzelając swojego 48 gola, co było rekordem kraju do 5 października 2017, kiedy pobił go Robert Lewandowski. Łącznie w latach 1963–1980 Włodzimierz Lubański w reprezentacji Polski rozegrał 75 meczów.

Po zakończeniu kariery piłkarskiej został w Belgii, gdzie ukończył Szkołę Trenerów Federacji Belgijskiej. W latach 1986-1987 szkolił młodzież Anderlechtu, w latach 1987-1988 był trenerem KSC Lokeren, a w latach 1988-1990 i 2006-2010 asystentem trenerów. Od 1994 roku posiada menadżerską licencję FIFA. Komentuje także mecze reprezentacji Polski w telewizji. Był jednym z bliższych doradców trenera Jerzego Engela.

W 2003 został uznany za najlepszego polskiego piłkarza 50-lecia UEFA.

Dnia 18 sierpnia 2011 r. Włodzimierz Lubański jako pierwszy został wyróżniony tytułem Honorowego Ambasadora Górnika Zabrze, a dnia 20 sierpnia 2012 roku został wyróżniony tytułem Honorowego Obywatela Miasta Zabrze.

O Włodzimierzu Lubańskim powstało kilka książek, m.in. Ja, Lubański Krzysztofa Wyrzykowskiego (1990), Włodek Lubański. Legenda polskiego futbolu Włodzimierza Lubańskiego i Przemysława Słowińskiego (2008), Życie jak dobry mecz Włodzimierza Lubańskiego i Michała Olszańskiego (2016). W 2022 roku w ramach inicjatywy STS - "Pamiętajmy o sportowcach", został odsłonięty mural przy ulicy Przyszłości w Gliwicach-Sośnicy z wizerunkiem oraz odręcznym podpisem Włodzimierza Lubańskiego.

Od 2021 r. Włodzimierz Lubański jest patronem Liceum Sportowego w Nowinach.

Przewodniczący Rady Gminy

Zbigniew Pyk